

הנרנח"י והעולמות 1

בריאת האדם:

בראשית פרק א:

(כו) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ויחדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: (כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם:

בראשית פרק ב:

(ז) ויצייר יקנוק אלהים את האדם עפר מן האדמה ונפח באפו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה:

בראשית פרק ז:

(כב) כל אשר נשמת רוח חיים באפו מכל אשר בחרבה מתו:

המוות הרוח והנפש:

תהלים פרק טז:

(י) כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת:

תהלים פרק ל:

(ד) יקנוק העלית מן שאול נפשי חיותני מיורדי מירדתי בור:

קהלת פרק ג:

(כא) מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ:

קהלת פרק יב:

(ז) וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה:

שער הגלגולים - הקדמה א:

ונתחיל מ"ש חז"ל כי חמשה שמות יש לנפש, וזה סדרם ממטה למעלה, נפ"ש, רו"ח, נשמ"ה, חי"ה, יחיד"ה. ואין ספק כי לא נפל קריאת השמות הנזכרות, במקרה ובהזדמן. אמנם דע, כי האדם עצמו, הוא הרוחניות אשר בתוך גוף, והגוף הוא לבוש האדם, ואיננו האדם עצמו. וכמשי"ה על בשר אדם לא ייסד, וכנזכר בזוהר פרשת בראשית דף כ' ע"ב.

ונודע כי האדם מקשר כל ד' עולמות אבי"ע, ולכן בהכרח הוא שיהיו בו חלקים מכל הארבעה עולמות, ואלו החלקים כל חלק מהם, נקרא בשם אחד מן החמשה שמות הנז' שהם נרנח"י כמו

דף מקורות | תורת הנפש באר"י | שיעור 2 | הנרנח"י והעולמות 1
תש"פ

שיתבאר. ולא ברגע אחד זוכה לקחת כלם, רק כפי זכויותיו. ובתחלה נוטל חלק אחד הגרוע שבכלם, והוא הנקרא נפש. ואח"כ אם יזכה יותר, יקח גם את הרוח. וכמבואר בכמה מקומות בספר הזוהר, מהם בפרשת ויחי, ומהם בפרשת תרומה, ובפרט בריש פרשת משפטים דף צ"ד ע"ב, וז"ל, תי"ח, בר נש כד אתייליד, יהבין ליה נפש וכו'. ואחר שנתבאר זה, צריך שנודיעך עתה קצת הקדמות בענין דרוש הנזכר:

לפי תורת האר"י לכל עולם מקבילה ספירה פרצוף וכוח נפשי:

עולם	ספירה	פרצוף	כוח נפשי	שם הויה
אדם קדמון	כתר	אריך אנפין	יחידה	קוצו של י'
אצילות	חכמה	אבא	חיה	'
בריאה	בינה	אמא	נשמה	ק
יצירה	ו"ק	זעיר אנפין	רוח	ו
עשיה	מלכות	נוקבא	נפש	ק

זוהר חלק ב' צד' עמוד ב':

בא וראה, כשנולד איש, נותנים לו נפש מצד הבהמה מצד של טהר, מצד אלה שנקראים אופני הקדש. זכה יותר - נותנים לו רוח מצד של חיות הקדש. זכה יותר - נותנים לו נשמה מצד של הכסא. ושלש אלו הם אמה, עבד ושפחה של בת המלך.

אם זכה יותר - נותנים לו נפש בדרג אצילות, מצד של בת יחידה, ונקראת בת מלך. זכה יותר - נותנים לו רוח של אצילות מצד העמוד האמצעי, ונקרא בן לקדוש-ברוך-הוא. זהו שכתוב (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם. זכה יותר - נותנים לו נשמה מצד של אבא ואמא. זהו שכתוב (בראשיתב) ויפח באפיו נשמת חיים. איזה חיים? אלא אותם י"ה שעליהם נאמר (תהלים קג) כל הנשמה תהלל זה, ונשלמה בה יהו"ה.

זכה יותר - נותנים לו יהו"ה בשלמות האותיות - יו"ד ה"א נא"ו ה"א, שהוא אדם, בארץ אצילות למעלה. ונקרא בדרמות רבוננו. ועליו נאמר (בראשית א) ורדו בדרגת הים וגו'. וזהו שלטונו בכל הרקיעים ובכל האופנים והשרפים ותחיות ובכל החילות והכחות שלמעלה ולמטה. ולכן, כשבן אדם זוכה בנפש מצד של בת יחידה, נאמר בו לא תצא כצאת העבדים.

עולמות	ספירות	פרצופים	כלים	נפש	התפתחות	כוחות	תפקוד
בריאה	בינה	אמא	כלי פנימי	נשמה	גדלות	מחשבות	אמה
יצירה	ו"ק - ת"ת	ז"א	כלי אמצעי	רוח	יניקה	רגשות	עבד
עשיה	מלכות	נוק	כלי חיצון	נפש	עיבור	תחושות	שפחה